

„Jasně. Jo, a nezapomeň, že poslední hodinu máme ten podcast!“ vyhrkla Alana a taky mi zamávala.

„Jak bych mohla zapomenout?“ zasténala jsem. „Pořád nechápu, jak jsi mě dokázala přemluvit.“

Alana po mně vrhla triumfální úsměv, než se otočila a rozběhla se chodbou.

KAPITOLA 2

„Posloucháte první podcast střední školy Sekvojová. Pro teenagery, od teenagerů, o teenagech. Jediný podcast nahrávaný na střední. Aspoň pokud víme. Školní rok skončil, ale i vy posluchači jistě cítíte to aroma, které za sebou zanechalo šest stovek studentů. Směsici pálivých Cheetos, deodorantů a potu se nic na světě nevyrovná! Nám čtvrtákům se po ní bude stýskat skoro stejně jako vám po nás. Ale nebojte se, přijde příští ročník podcastového semináře a překoná nás, anebo to úplně podělá. Nemůžeme se dočkat, až to zjistíme. Mír!“

Paní učitelka Lyonová teatrálním stisknutím tlačítka vypnula zvuk a obrátila se ke třídě. Byla drobná a měla velké oči, které teď vypadaly nadšením ještě větší.

„Tak tohle byla úplně poslední epizoda loňského roku,“ oznámila nám. „Všichni máte co dělat, abyste se mu vyrovnali. Víím, že je teprve první den školy, ale naši posluchači jsou vyhladovělí. Přes léto jsme měli víc stažených dílů než za předchozí dvoje prázdniny. Náš podcast je sice batole, sotva mu začíná čtvrtý rok, ale nabírá na síle. A je na vás všech, abyste tenhle trend udrželi.“